

ZIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direptoriul ziarului: C. A. Rosetti. — Gerante raspundetoriu: Anghelul Ionescu.

Pentru abonare si reclamarile se voru adresa la Administratiul ziarului D. C. D. Aricescu, Pás. Românú No. 13.

Abonarea pentru districtu pe an. 152 lei
Sese lune 76 —
Trei lune 38 —Abonamentele incepu la 1 si 16 ale fie-carii lune
Ele se facu in districte la corespondinzi ziarului si prin poste.La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne
comédie, 5; pe trimestru 20 franci.In Austria la directiile postali si la agentiile
de abonare, pe trimestru 10 florini argintii valuta
austriaca.Va esti in tote zilele afará de Lania si a dona-
dupá Serbatória.Abonarea pentru Bucuresci pe an. 128 lei
Sese lune 64 —
Trei lune 32 —
Pe luna. 11 —
Unu exemplariu 24 par
Inscatările linia de 30 litere 1 leu
Inserziuni si reclame linia 3 lei

Bacău 10 Iuliu 1863.

Domnule Redactorii.

Bani imposibili i-am plătit pe
douce lune și nu-mi mai cere nimine
nimicu.

Priimiți etc.

P. Rosetti.

DEPEȘIE TELEGRAFICE.

(Serviciu particulariu alú Românului).

London, 26 Iuliu. Guvernul a
publicat un raport al ambassado-
relui seú de la Petersburg, Napier, prin
care dá relațiune despre conferința sa
cu principele Gortschiakoff de la 18
Iuliu. Principele Gortschiakoff privește
cesiunea polonă ca o cesiune din
întru, și declină ori ce dreptu de in-
tervenire.Paris. Memorialul diplomatic publică
următoarele: — Cele trei puteri
voru trãmite o notă identică la Peter-
sburg. Acea notă nu va fi unu ulti-
matumú, daru puterile voru declara
că închidú printr'insa ori ce dezbateri.New-York. Unionistii au căscigatú
mai multe bătălie.

REVISTA POLITICA.

BUCUREȘCI, 15/27 Cuptorú.

Nu dicemú nimicú astá-đi despre
calamitatea naționale și politică cu
care guvernul a mai lovitú națiunea
la 3-15 Iuliu, și ne mărginimú a re-
producece aci opiniunea Franciei espre-
sa in revista politică a ziarului gu-
vernamental La Patrie de la 20. Iuliu.
„Ua noue depeșie de la Bucuresci anun-
„că sfirșitul vrednicului de plánsu conflictú
„ce s'a rădicatú pe fruntariile române. Po-
„lonii urmăriți și ajunși de soldații români,
„au fostú constrinși a depune armelo.
„Trebuie, áncá udatá se mai esprimámú
„páreria noastră de reu despre unu faptú ce
„pune guvernul Principelui Cuza într'o fal-
„șe pozițiune. Cu greú ne putémú explicacumú autoritățile române, informate de debar-
„carea polonilor n'au pututú preveni sángerósa
„infúlrire ce s'a făcutú și evita astú-felú o-
„casiunea d'a servi politica rusescă.
„Opiniunea publică va cere o reparațiune,
„cáci dacá situațiunea politică a Principate-
„lorú-Unite le comandá neutralitatea, ori-
„ginea poporului românú LUPTELE
„SI SPERANȚELE SALE it facú uá dato-
„riá a s'asocia din ánimá cu mișcarea na-
„ționalá poloná și su regenerarea popórelorú
„vecine.“Lunea trecută, la 8-20 Iuliu, ăi-
serámú in acestú locú: „Raspunsulú
Rusiei este, dupe opiniunea noastră, pe
care o spunemú îndatá, unu refusu,
care este mai multú saú mai puținú
mascatú.“Ecá acumú ce dicé și ziaritulú la
France, de la 23 Iuliu.„Recunóscemú, fără șováire, că
furámú induși in eróre. Ne acceptámú
se gásimú la Petresburg unu spiritú
mai împáciutoriú, dispozițiuni mai eci-
tabile, o vedere mai întinsá; accepta-
rea noastră a fostú amágitá.“„Nu ne știmú a spune că res-
punsulú rusescú, astúfelú precumú este
formulatú, nu póte fi priimitú. Sun-
temú sicuri că nu va fi primitú nici la
London, nici la Wiena, nici la Paris.“„In adevérú, n'are cineva de cátu
se citéscá depeșia spre a recunóscé,
suptú încovoirele forme și printre di-
báciele diplomației cari ascundú fun-
dulú, osebirile considerabile ce des-
partú cabinetulú de la Petresburgú
de cele trei puteri, cárorá le res-
punde.“Notele Rusiei s'au publicatú, și'n
numerile viitorie le vomú reproduce
ca se serve pentru deplina înțelegere
a dezbaterilorú acestui mare procesú
și a faptelorú ce vorú decurge. Depe-
șia noastră de astá-đi, esplică și mai
bine situațiunea. Ea ne spune că mi-
nistrulú de la Petresburg in conferin-
ța sa cu Lordulú Napier, a lepatatú
și mai bine masca „și a declinatú pu-
terilorú ori ce dreptú de intervenire.
Ne mai spune áncá că cele trei puteri
s'au unitú, pένtru a trãmite la Petre-
sburg o notá indentică, care de și nuva pronunția cuvintul latinescú „Ultima-
tumú“ va dicé însă, in limba francece ca
se închiaie deshalarea, că este cea dupá
urmá. Acestá scire, de și rădicá in parte
insemnátatea aprețurilorú ce au făcutú
notei Rusiei opiniunea publică a Eu-
ropei, totú însă este de neapáratú, pen-
tru instrucțiunea noastră și pentru in-
țelegerea și óre cumú prevederea fap-
telorú viitorie, se dámu aci o scurtá
dare de sémá a opiniunilorú emise de
cele mai insemnate foie publice.„In ochii principelui Gortschakoff,
dicé ziaritulú la France, Polonia nu re-
presintá de cátu unu interesú revoluți-
onariu. Acestú punctú de vedere a-
solutú ne pune in mirare din partea e-
minintelui omú de Statú care a sup-
sorisú actualú prin care s'a recunoscutú
rigatulú Italiei. In acea ăi, ministru
imperialulú Alessandro a adevéritú cu
solemnitate principiile noulu dreptú pe
care-lú uitá astá-đi. S'a pronunțiatú
pentru dreptulú naționalitățilorú contra tra-
tatorú ce chezeșiuinú Austriei suverani-
tatea asupra Lombardiei, și cari legaú
de vechia ordinú de lucruri tronurile
regilorú Neapolei, a ducilorú de Tos-
cana, de Moden, de Parma.“„Recunóscerea darú a Italiei de
cátre curtea de la Petresburg puneá
din nou cesiunea Poloniei, și este ciudatá
ca prevederea ómenilorú de Statú ai
Rusiei, ce este fórté mare, n'a vețutú
acéstú consecință in actualú diplomaticú
prin care Russia se întrunia, cu atáta
scomotú, cu principiulú naționalitățilorú.“Aceste cuvinte dicé in fóia Sena-
torelú și amiculú Imperatului Napoleo-
ne, d. de la Gueronniere au o îndouitá
insemnátate. Intúia-á, că s'affirmá din nou
că, nu tratatele, ci naționalitatea,
este acumú principiulú celú nou; că
nu mai dáu dreptú nici națiunilorú nici
domnitorilorú convențiunile și tratatele,
ci principiile ceí bunú, și puterea princare națiunile susținú acele principie. A
doua insemnátate este că se pune cesi-
unea poloná pe adeveratú ei tórimú.
Tratatele de la 1815, dáu dreptú Eu-
ropei, dicé lordulú Palmerston, se 'n-
cépá o intervenire legale in favórea
Poloniei. Dreptulú unei națiuni d'a trái
și a fi liberá, cândú ea își reclamá a-
cestú dreptú cu armele in máná, ace-
sta este acumú principiulú celú nou,
dicé Napoleone III, prin d. de La Gu-
ronniere; și acestú dreptú adogá, ilú
are Polonia, cáci însu-și Rusia l'a re-
cunoscutú in Italia in contra Austriei.Se mai urmámú însă studia noastră
cáci mai are se ne spue lucruri insem-
nate, marele Senatore și redactore alú
ziarului La France.Gortschakoff, ca și d. generariu
Florescu care l'a servitú ca adiótante,
ca și d. N. Crezzulescu, care l'a ser-
vitú ca directore la ministeriulú din
întru, dicé că Poloniú suntú revoluți-
onari. Elú atribue acolo, ca și acestú-a
aci că totá acea mișcare este făcutá
de cáți-va revoluționari, dar că popo-
rulú este cu Gortschakoff, precumú ăi-
ce aci, guvernulú și funcționariú seí,
că este cu d. Crezzulescu și Florescu.
Și ziaritulú La France, raspunde lui
Gortschakoff alú Rusiei precumú amú
răspunsú și noi la ai României.„Revoluționariú este resistința gu-
vernului; conservatoriú este spiritulú de
transacțiune.“„Dupá Rusia, unica causá a miș-
cării este revoluțiunea suflatá in Po-
lonia din tóte pártile Europei, și mai
cu sémá din Francia; dupá opiniunea ce-
lorú trei puteri, causa care a provo-
catú rescularea este situațiunea ce s'a
făcutú Poloniei de cátre guvernulú
rusescú.“„Rusia raționésá ca tóte guver-
nele absolute cândú suntú încáierate cu
uá mișcare naționalá saú liberale. I sedicé: fá concesii și vei împáciui Po-
lonia. Ea raspunde: Se se liniscéscá
Polonia și voiú face concesii. Aces-
ta este eternulú cercú vițiosú in care
se batú guvernele cari nu înțelegú nici
osebirea timpuluiú nici situațiunile.“„Englitora și Francia nu intervinú
in afacerile Poloniei numai fiindú că
au avutú unu locú in congressulú Wie-
nei; ele intervinú, mai cu sémá, fiindú
că suntú reprezentanți Europei, Ocidi-
ntale; fiindú că 'ntrúirea lprú este che-
deșia civilizațiunilorú; fiindú că una are
ántáia mariná și cea-altá ántáia armatá
a lumii.“Ecá acumú in scurtú, ce dicé și
insemnata fóia ce se numescú Debats.„Dacă cáderea spiritului diploma-
ticú, in epoca in care trãmú, mai avé
trebunța a fi doveditá uadatá mai multú,
ea s'ar aráta prin raspunsulú princepe-
lui Gortschakoff datú dibacei depeșie a
d-lui Drouyn de Lhuys.“„Principele Gortschakoff nu se o-
cupá a scápa demnitatea sa naționalá,
ci a 'ncurca cele trei puteri aliáte. Ci-
udata cótire ce nescocescé se reduce
pe d'ua parte a propune se se trateze
cesiunea in tr'ua conferință compusá
numai de cele lalte doué puteri cari
au împárțitú Polonia cu Rusia, (Prusia
și Austria) éru pe d'alta a presinta
contra spiritului revoluționariú consi-
derári vage, cari nu mai suntú noue,
cari iritá pe toți ómenii cu buná ju-
decatá, ori cândú audú asemeni cuvinté
și care suntú și mai pécinú de to-
leratú suptú péna unui ministru rusú.“„Russia, dicé principele Gortscha-
koff, nu se plánge de amicala interve-
nire a Europei. Acestá este fineța de
notariu, saú d'o femeia cochetá. Nu
este fineța cea naltá a unui omú de
Statú. Nu ne 'ntrebámú dacá spiritulú
revoluțiunii cosmopolite s'a dusú in a-
devérú se-și cautá asilú in Polonia, ca

FOIȚA ROMANULUI

ÓMENII ONEȘTI.

PARTEA A TREIA.

LVII.

In séra de 2 Septembre, cu o-
chiulú posomoritú și cu capulú incli-
natú, Paulú se întorcea, ca totú deuna,
acasá, cândú la unu locú, audi uá vo-
ce dulce cu timbru limpede și argin-
tinú strigándú încetișiorú:

— D-le Paulú! . . . d-le Paulú! . . .

Trasú fără veste din reflexiunile
forte filosofice in cari era afundatú, elú
întórse capulú și vequ in picióre, pe
pragulú unei ușie, uá fétá blondá și
frumúșicá care suriđindú il areta dóne
șiruri de dinți transparinți ca nisce măr-
gáritari închisú in tr'ua gurá de mări-
mea unei ciráșie.— Al uite! D-ta ești? . . . dicé elú
recunoscindu-o.— Da, domnule, raspunde Biga.
Si ce bine s'a întâmplatú c'ai avutú i-
deia d'a trece p'ací. Altráminte áșii
fi fostú nevoitá se viú la d-ta acasá.

— Al in adevérú? . . .

— Da; darú in trá, domnule, dóm-
nă-mea are a-ți vorbi.Ei intrará in magazinulú d-nei Pé-
coulette.Ea fácu lui Paulú uá primire din
cele mai gráțiose, și dupá ce schimba-
rá câte-va cuvinte amicali.— Vino cu mine, dicé ea, am
a-ți face uá confidențiá.Ea luá uá luminare, o aprinse și
trecu in camera din dosulú práváiei,
Paulú o urmá.— Ei bine? dicé elú, cândú furá
singuri și ușiá închisá.— Áșteptá unu minutú, raspunde
riđindú Pécoulette. Nu trebue a perde
timpulú, și ședindú lingá Paulú, incepu
a descóse unu corsetú pe care-lú lua-
so atunci c'ua ábilitate și uá destori-
tate minunate.— Ei bine darú. . . ce aveai a-mi
spune? întrebá Junele.

— Áșteptá! ești pré impátiunte.

Și fórfecile modistei tátará azele
ce separáu stofa de cáptușieá corse-
tulú pe uá lungime de vre șese de-
gete. Atunci virindú mánúta sea p'astá
crepăturá, Pécoulette scóse un pache-
țelu micú și pátratú, învelitú in tr'ua
bucată de tafetas.— Asta é pentru d-ta, dicé ea
presintándú-lú lui PaulúAcestu-a ilú deschise și se páli
veđind ce copriidea. Era uá scrisóriá
de la d-ra de Guilbert, acea-a pe ca-
re o asteptase atátú de multú in de-
șertú, și care, in momentulú cândú n'o
mai sperá, venia d'ua datá a-í cáde in
máná in tr'unú modú áșii de neáșteptatú.Mánele lui Paulú, citindu-o, tre-
muraú ca cumú ar fi avutú friguri; su-
dórea curgea pe frunte-i. Dupá ce o
citi: O! Pécoulette, Pécoulette! strigá
elú in tr'unú momentú de entusiasmu
sărutándu-o de doue ori, își datoarescú
mai multú de cátu vieța, și esti cea
mai buná amicá din lume.Pécoulette nu se ofensá de mo-
dulú camú cavaleriú cu care îi mulțá-
mia Junele; darú fiindú că nu s'asteptá
la acéstá, simpi la contactulú bu-
đelorú lui uá ușiórá infiórare și fru-
mósa sea frunte s'acoperi de roșétá.
Fár'a-și retrage máná pe care Paulú o
stringea in ale sele c'ua espreșiune
pliná de simpatia:— Nebunú ce ești, îi dicé ea vo-
iósá, engetá mai bine a-mi spune ce
se raspundú d-roi Laura máne deminéță— Al dreptú! dicé Paulú, redeve-
nindú seriosú, cáci nu é timpú de per-
dutú. Spune-í că tóte ordinele sele vorúfi esecutate și instrucțiunile sele cu fi-
delitate urmate; cá póte fi sicurá d'a-
céstá. . . Și acumú, scumpa mea Pécou-
lette, fiindú că plecú máne diminétá
in ziua, și este probabile că nu te voiú
revedé, permite-mi, înainte d'a te pá-
rási a-ți mulțámi áncá uá datá și a-mi
luá ăiua buná de la d-ta. N'am nevo-
iá a-ți recomanda secretulú?

— Nu cređu.

— Scii. Ai uá ánimá buná și no-
bile. Adio darú, mica mea sorá.La revedere, d-le Paule, și buná
reúșitá, raspunde modista in tándú
fruntea junelui, d'astá datá fá'a se roși.— Mulțámescú, dicé Paulú, depu-
nindú p'astá frumúșá frunte sárutatulú
ce párea că reclamá, și se depártá in-
datá voiosú ca unu pițigoii ce a sfá-
rámatú grátelele coliviei sele.Pécoulette nu era numai uá îndemá-
naticá lucrátóriá, încántátóriá, pliná de
originalitate, era și uá fétá onestá, in
ințelesulú celú mai întinsú alú acestui
cuvintú. Calitatea sea dominanté era
desinteresarea. Totú de una gata a
obligá gratis, ea ar fi refusatú cu des-
prețú d'a face unu serviciu pentru care
i s'ar fi oferitú platá. Darú s'allá in
clasea lucrátóriá mulți cari au áncáastá nobile mindria a ánimei, virtute
ce este esințiale a sáracilorú, și pe
care Junea modistá o posedea in tr'unú
gradú înaltú. Dacá darú, ea se invoie
in astá impregiurare a dá máná de a-
jutoriú lui Paulú, n'o fácea pentru vr'unú
interesú personale, ci cu ideia d'a fi
folositóriá unui June pe care-lú stimá
și a cáruí lealitate îi era cunoscutá.Intre Paulú și ea, esistea una din
acele rare amicie, cumú se nascú u-
neori in tre dóne suflete delicate pe
cari uá atracțiune simpaticá, nerațio-
natá, darú a totú putinte, le impingo
iresistibile pe una cátrá cea-altá. A-
ceste feluri de legátúre, cele mai sin-
cere și cele mai tari din tóte, se nascú
mai adeseori din uá cáutáturá seú din
tr'unú cuvintú și nu se sfirșescú de
cátú cu vieța. Astú-feliú se formase
amicia dinte modistá și studinte: le-
gáturá frátescá, curatú amicale, pe ca-
re nimicú n'o alterase de trei ani de
cândú uá întâmplare o făcuse a se
nascé.La Paris cași aiure, in orașiele
mice cași in cele mari, ori de câte
ori vine uá femeia June a se aședá,
uá republicá in trégá de ómeni fáru
lucru se grábescú a veni a se in vint

cum ar fi avut elu trebuința se n-trepreindă aa căletoria atătu de mare spre a-și găsi o locuință. Daru ar trebui se ne spue mai antiu și precis, principele Gortschakoff, (și noi am ruga se ne spue și dd. Crezzulescu, Florescu, generalu Ghica, Marghiloman, și cu funcționarii dumnoloru) ce n'nelege prin spirite revoluționariu, cea-a ce i-ar fi pōte mai greu decātu a respunde la depeșele Franciei și Englierei. Este ore unu conservatore acelu guvernatoriu militariu din Lithuania care desființedă drepturile proprietății prin simple ordinanțe de Policie? Și insu-și principele Gortschakoff este sicur că n'a provocat nici odată sau n'a consfințit în Europa revoluțiunii mai grave de cātu ar fi cea-a d'a priimi cei șese articlii? Diariile ce patronază cancelaria rusescă nu se ncercau, acum două ani, d'a deslanțui în Austria spiritul de revoluțiune. pusū în serviciul frunziarilor feudale?

„N'amū putea cita cinei sau șese ocașiuni prin care silinda-se a deschide pe suptu mână cestiunea Oriintelu, Russia a arătat că chiamă unu șir de revoluțiunii, mai sāngerose pōte de cātu tōte cāte au vețutū Europa de trei sece? Astū-felū, sau cā principale Gortschakoff n'nelege prin spiritul revoluționariu o trebuință de destrugere violinte, lovindū cele douē sau trei principie elementarie de ordine sociale pe care stă civilisarea Europeană, sau cā denumescē prin acēsta dorința arbitrară a pune pretutindine în Europa în locul guvernemintelorū stabilite alte feluri de guvernū, tōte aceste suntū vicii în cari aginții guvernului rusescū au cădūtū prē multū ei enșii spre a voi a le imputa altora.

„Responsulū principelui Gortschakoff ar fi pututū fi mindru; este fără mindrie. Ar fi pututū fi prudinte; este fără prudință.“

Și n'amū putea se ne oprimū și noi unu minutū aci și n'trebāmū pe strălucitii nostri Gortschakoff și Bismarck dacā ei suntū conservatori sau ultra-revoluționari cāndū calcă Convențiunea; cāndū deprețā bugete; cāndū implinescū impositē cu toba și prin spargere; cāndū nu dau pasportū unū negocietoriū până nu dau pasportū cu sila impositē; cāndū batū pe omeni și-i aruncā în spitaturi; cāndū se omōrā arendatori și *Monitoriulū* negā; cāndū dau averile țerei în concesiune, în secretū și cerū prin ordine mulțumiri pentru c'au sārăcitū, au ruinatū țera, prin acele secrete concesiuni; cāndū

1) Se va vedea ș'acēsta în numărulū viitoriū.

în giurulū iei ca albinele în giurulū unu stupū. Și dacā acēstā femeia este din comerțiu, se n'trecū care se mērgā mai antiu a cumperā de la dinsa și a-și procurā astū-feliū, prin uā cheltuielā micā, avantajiliū d'a o vedē d'apropē, d'a vorbi cu dinsa, și d'a atinge de se pōte. . . virfulū degetelorū frumosei sele māne albe.

Acēsta se numescē a cerceta terimulū.

Măritatā, veduvā sōu fētā pucinu le pesā. Din momentulū cāndū este gentile, și meritā atențiunea, ei nu n'trebā dacā se facū este reū. Fiā-care o doresec se n'trebuințedā tōte mișlōcele spre a o seduce.

A perde uā femeia nu este ore uā petrecere ca ori care alta, ș'apoi mare lucru. . . deū! . . . Trebuie ca bieșii omeni se-și petrecā timpulū; — ori cu acēsta ori cu ce alte vorū putē.

Ua căsatoriā va fi despărțitā, este adeveratū; uā fētā desonoratā, negreșitū. Fericirea unu tatā, unei mame, unu frate, unei surori, unei familie întroge va fi sfărāmatā. . . Ei bine! ce face asta? . . . Domnișoriū acēi-a nu se vorū opri pentru acēsta de la uā faptā rea. . . și pentru ca ea se se

dau podulū de peste Oltū și sarea în concesiuni fără formele legale, fără licitațiunii și n' paguba țerei; cāndū predaū averile țerei, dāndule la omeni mari, cumū au făcutū cu moșia Osoiū, vecinā chiarū cu moșia Măriei sale, și cāndū pe lāng'aceā predare numescū, prin acte oficiale pe călugării străini „PROPRIETARI DE VECI“ ai pāmintulū românescū; cāndū deschidū procese cetățianilorū, cu provocări și scandale, ș'apoi le frică lorū ānșile, sau le este chiarū lorū rușine se le urmeze, cumū au făcutū cu d. Gr. Brancovanu; cāndū numescū pe omei în funcțiunii și peste trei zile îi scotū, și ministrii se insultā și se ncaierā între dīnșii prin raporturi oficiale către Domnitoriū și publicate în Monitoriū; cāndū dau în judecatā militariū pentru neplata de impositē pe d. Adrian și le frică saū le rușine se dea pe Generarul ce a comis aceași crimā, și care āncā a luatū inițiativa, ca mai betrānū și ca generarū ce este; cāndū scotū din armatā pe colonelulū Rosnovanu pentru c'a māncatū cu Nicolae Golescu și Cornilie Lapati; cāndū propagā în foi publice cā sātianii se nu mai lucreze pāmintulū, și cāndū procuratoriū dicū în fațā curților cā, „trebuie se se facā o revoluțiune de susū, o lovire de Statū;“ cāndū gonescū pe Poloni din Romania de peste Milcovū și deschidū calea țerei armelorū ce vinū din Rusia și trecū la Slavii de peste Dunāre; cāndū omōrā pe Poloni cari voiescū sū mērgā se combatā pe Rusia și punū armata Romānā a combate fără arme, fără puscii, ci cu ciomege? !

Amū putea merge n'ainte cu pomelniculū abuzurilorū și actelorū de cea mai deșchiuatā revoluțiune a le ministrilorū nostri; darū credemū cā este d'ajunsū cele ce aduserāmū a minte spre a arāta alianța ce este între Gortschakoff, Bismarck, și Ministeriulū nostru în sistemā, și cā revoluționarii cei rei suntū ei, dupe diariulū *Debats*, ērū nu noi cari amū cerutū, ceremū și vomū cere, legalitate, dreptate, naționalitate și libertate.

Revenindū la cestiunea din afarā negreșitū cā toți se n'trebā de vomū avea resbelū și cāndū? La acēsta respundemū pentru astā-đi cu următōriile linie din fōia lordului Palmerston, *Morning-Post*.

„Celū mai caldū partisanū alū Poloniei se s'apție de ori ce amenințare;

„Veđindū cā trupa mea are desavantajiliū armelorū și cā dupe arātarea oficiārilorū din Reg. No. 5 glōnțele nu mai putē intra în țeva puscii dupe patru cinci impuscături;“ Colon. Călinescu. (Raportū oficialē.)

deplinescā mai curindū, chiarū neghiobii vorū deveni omeni de spiritū.

Consecințele acestorū fapte nu-i privescū de locū, ei nu se preocupā de dinsele; de ce se-și batā capulū?

Atātu mai reū pentru femeia așia de simplā sōu destulū de cochetā, de este măritatā, care se lasā a fi dusā la uitarea datoriilorū sele. Dacā viclima din contra este uā fētā fără speiriință, raționarea lorū este totū așia de morale, și d'ua logicā cării-a n'ai ce mai respunde. Așii . . . dicū ei, dacā n'oiū fi oū, a se fiā altulū! . . . Așia darū. . .

La epoca cāndū d-ra Pécoulette, veni de se stabili la Aix, ora celū multū de 18 ani, și prin urmare în tōtā flōrea frumuseței sele. Inteliginte, viuā și vorbindū bine, ea se aflā în condițiunile cele mai favorabilē pentru a provocā dorințele lorū și a acița, de nu pasiunea, darū meschina vanitate a acelorū desfrānți neghiobi cari, fiindū cā au căștigatū uā datā în viațā lorū uā biētā femeii flāmāndā cu bani, se credū nesce Richelieu sōu Don Juan.

Aste pretensiuni din parte-le esplicā pentru ce, cāndū acēi domni yedurā p'acea grațiosā fētā cu talia mlā-

„partisanulū celū mai ardinte a nēntervenirii se se ferescā d'a dice proscesce cā nu se va face nici uā datā „resbelū.“

Mai avemū fōrte puținū locū și-lū vomū întrebuințā totū spre a lumina acēstā mare cestiune, pentru tōtā Europe, darū mai mare, mai arđătōrie pentru noi. Publiculū românū, n'a pututū uita, cāci l'a durutū, l'a ingrijatū fōrte, cele ce i-amū aretatū despre o rescōlā ce Rusia ar avea trebuința se facā în Austria, despre cele ce amū đisū noi despre Italia, și despre cele ce s'au đisū de misiunea generarului Turr în Romānia.

Ecā ce dice despre Italia și diariulū francezē la Presse de la 23 Iuliu.

„Italia urmēzā ca n' ochiū ne odinitū aliancia Franciei cu Austria, și nu vede āncā lāmuritū ce ar avea se căștīge într'unū resbelū a cării-a osie ar fi aliancia austro-francā. Italia se crede izolată, ș'aceā isolare apasā greū asupra opiniunii publice.

Italia consultā orizontele.“
Darū Ungaria, darū Slavii de mīdă-đi? De noi nu mai n'trebāmū, cāci noi ne amū deprinsū a nu mai consulta orizontele, a nu ne mai uita decātu la biciū ș'a nu mai n'nelege de cātu vechia masimā a guvernelorū din Iași — „facemū treburi mari, și treburi mici.“ Totū astūfelū suntū și oficioșii: ei nu se ocupā de cātu de toaletā și de māncare.

Despre Guvernu.

Care este misiunea unu guvernū? Imperatulū Napoleon III a đisū în însemnatele sale scrieri:

„Celū mai bunū guvernū este acela care implinesce bine misiunea sa, adecā acela care se formulā dupā trebuința epocii, și care, n'nelegindū starea presinte a societății, n'trebuințedā libertatea spre a deschide uā cale netedā civilizațiunii care n'aintēzā.

„Unū guvernū este nescuduitū cāndū pōte dice: Cea-a ce va folosi pe celū mai mare numerū, cea-a ce va folosi pe celū mai mare numerū, va asigura libertatea cetățianilorū și prosperitatea țerei, va face asemenea forța mea și va consolida puterea mea.“

Nici uā națiune, ori cātu de n'aintatā se fiā, nu pōte se esiste fără guvernū, și misiunea unu guvernū e-

ste de a face fericirea țerei sale. Astfelū, și marele ministru alū Englierei, Robert Peel, dicea în parlamentū: „Dacā puterea guvernului are vre uā valōre, o are numai pentru ocașiunile ce n'nfățisēđā de a face servicie publice. Ecā care este adevērata valōre a puterii.“

Nu putemū mai bine n'nelege acēstā mare și frumōsā misiune a unu guvernū de cātu într'ua țērā care se aflā într'ua stare de tranzițiune, care ese dintr'unū regime de inoranță și d'apāsare, care intrā cu cele mai frumōse speranțe într'ua erā de renascere și de n'florire, și care astēpțā tōtā fericirea și viitoriulū seū de la uā nouā organizare în tōte elementele cari facū a trāi ș'a prospera unū Statū.

Ecā împrejurările în cari misiunea unu guvernū este mare și respunderea sa fōrte gravā în viitoriū, pentru cā adese repede saū n'tārdiata desvōltare și prosperitate a unei țere atārnā de la calea urmatā cu inteligință ș'activitate de guvernū.

În asemenea împrejurări ne aflāmū și noi. Suntemū într'ua stare de tranzițiune care din nefericire ține de cinci ani; amū dobīnditū unū regime nou care trebuie n'tāritū printr'ua organizare n'temeiatā pe principiele liberali din Convențiune. Acēstā mare lucrare ne face a simți trebuința s'aretāmū dupe n'vțăturile istoriei ș'ale logiceie ce este unū guvernū.

Nu vomū intra în teorie asupra osebitorū forme de guvernū, și negreșitū asupra guvernului represintativū ale cării basi fundamentali suntū coprinse în Convențiune. Aceste studie atātu de trebuințōse și folositorie amū avutū ocașiunea a le face în mai multe rânduri, n'temeiași pe cele mai cūoscute autoritāți.

Acumū, ne vomū mārșini a dice cāte-va cuvinte mai multū asupra chipului cu care credemū cā unū guvernū ar trebui se administeze uā țērā, asupra mișlōcelorū cu cari s'ar putea servi, asupra drumului pe care arū fi mai bine se mērgā, spre a n'ndeplini cu succesū n'sārincarea sa mare, acea-a de a face fericirea unei națiuni n'tregi, deschidindū-i tōte căile și dīndū-i tōte n'lesnirile de a se lumina, de a se n'avuși și d'a deveni mare, liberā și puternicā.

de cātu n'ainte și reputațiunea sea neatinsā ora la atepostū d'ori ce presusū injuriosū.

Afabile cu tōtā lumea, ea sciuse a n'lātura pe seductori deveniți prē stāruiitori, prin unū cuvintū sublime de simplicitate, naivā în aparință, plinū de profunđime în realitate.

— Am unū amante, respundea ea c'unū surisū candidū acelorū ce o imbiā cu n'biria lorū.

Dup'acēstū cuvintū nimine nu mai revenia.

Studiinții o stimaū fōrte; erāu nobuni de dinsa. Acei-a mai alesū cari cercaserā a fi iubiți și cari fususerā respinși, — și erāu mulți — arū fi pālmitū pe cine ar fi cutedatū se vorbescā reū de ea. Așia d-ra Pécoulette trāia liniscitā, cāndū n'timplarea, animale uricosū, o făcu se facā cunoștință cu Paulū Desolme.

Studiințe în anulū antiū, Paulū auđise vorbindū de frumōsā modistā; o veđuse une-ori, darū în trecātū și fără se-i viiā ideia d'a-i face curte. Nu cā nu-i plăcea, din contra; darū nu cutedā. . .

— Cumū! Paulū strengariulū, bātăușulū! . . . acelu. . .

Unū guvernu nu este cu adevēr. ratū legitimū și nu se pōte n'temeia într'ua țērā, dacā inceputulū seū nu este în suveranitatea popo:ului, în vōița națiunii, dacā scopulū seū nu este prosperitatea publicā, dacā mișlōcele ce n'trebuințedā nu suntū libertate, inteligință și buna credință.

Guvernulū este totū-de-una țare și sicurū de pōtrea sa cāndū se n'temeiazā pe n'ndestularea trebuințelorū națiunii, cāndū scie ce voescē și cāndū voescē cu otārire, cea-a ce este folositoriu pentru fericirea țerei, cāndū se silesce se aibā totū-de-una cu sine dreptate și binele publicū, cāndū nu sacrificā nimicū din cea-a ce crede bunū, dreptū și priinciosū, cāndū chiamā împrejurulū seū pe toți aceia cari suntū capabili, onești și activi, cāndū nu gāsescē nici odatā perfecte legile ce face și primesce cu mulțumire cea-a ce pōte se le facā mai bune, cānd busola dupā care se conduce este opiniunea publicā, cāndū cautā se n'vingā greutățile printr'ua deplinā libertate, ērū nici uā datā prin apāsare, cāndū se teme numai de lingușire, de greșeli și d'abusuri, avindū n'credințarea cā pe cātu timpū va fi cu națiunea și prin națiune, pe cātu timpū va merge cu libertatea și prin libertate, pe cātu timpū va privi totū-de-una n'ainte și nici uā datā în deretū, nici uā opozițiune, nici uā resistință, nici uā partitā nu vorū fi destulū de tari spre a lū resturna.

În interesulū organizării țerei nōstre ș'alū fericirii sale, ca se putemū eși uā datā din acēstā lungā și criticā stare de tranzițiune în care ne fiāmāntāmū și ne perdemū, ca se putemū intra ș'n'ainte pe uā cale sicurā și regulatā de desvōltare, de prosperitate și de n'tārire, amū doritū și dorimū c'aceste ideie se fie bine n'nelese de guvernulū nostru. Istoria altorū țere, speriința altorū guverne ne dovedescū de ajunsū cā aceste ideie suntū drepte, adevērte și folositorie.

La ce se mai scrie istoria dacā nu căutāmū n'tr'insa n'vțăturile ce ne pōte da, spre a ne feri de greșelele făcute, silindu-ne a urma numai faptele cele bune?

La ce ne pōte servi judecata și logica, dacā nu deosebimū binele din reū, adevērulū din lingușire, și dacā

— Ei! D-đeulū meu! da, elū în suși. Acelū tireie-briū, scomotosū, bātăușū care, printr'unū da seū nu, ar crucișiatū ferulū seū ar fi schimbatū unū glōnțū cu ori cine și ar fi căutatū cērtā unū omū naltū de șese picidre, dacā acelu omū s'ar fi apucatū a-lū privi prē așinatū seū cātu de pucinu peđișū; acēstū studinte așia de vicioū, așia de otāritū, așia de temerariū în ori ce ocașiune, pe care nomica nu-lū spārā, devenia șficioșū, ca unū copilū, în presinția unei femeie. Esplice cine va putē acēstū singulariū fenomenū. Inșā aceste caracterie nu suntū așia de rare cumū ar crede cine-va, ele aritā, în genere, nesce organizāri virtōse, nevițiate de contactulū societății.

Omenii d'acēstā naturā se revolțā în fațā unei nedreptăți, și suntū singuri susceptibili d'acele ure vigurōse de cari vorbesce Moliere. Ei respectā ce este slabū pentru cā sunt în adevērulū tarl și tremurā n'ainteā unei femeie, pentru c'avindū în animā mai multū virilitate, sciu mai bine de cātu ori cine a le apretui ș'a le iubi — nu cu pasiune, darū cu amōre, — lucru cu totulū diferinte. (Urmare pe māne.

Edment Renou.

nu putem cunosce calea cea bună și dreptă care ne va duce la un rezultat folositor pentru toți?

Guvernele nu sunt tot de una rele cu precugetare și rea credință, dar adese pentru că perd din vedere istoria, sperința, calea trasă de ideile véculei, de interesele țerei, de adevăr și de judecată. Retăcite uă dată, ele numai caută puterea lor în adevăratul ei isvor, în trebuințele națiunii. Încongruate de curtisani, cari numai priu lingusire pot deveni ce-va și cari se fac cu plăcere instrumente servili, guvernele sunt împinse pe calea arbitrarului și a represiei. Atunci legile sunt călcate; atunci încep abuzurile; atunci esu înainte toți omenii corupți, fără știință și fără conștiință; atunci financiele țerei devin un mijloc de speculă și înăvuire, justiția un mijloc de prigonire, administrația un mijloc de apăsare; atunci guvernele singure se slăbesc, făcându-se vatemătorie și nesuferite, săpându-se și surpându-se singure prin violarea legilor, prin arbitrar, prin abuzuri și prin apăsare.

Astă-felă au cădutu guvernele.

Este uă mare și fatale retecire a crede că puterea materiale, că forța brutale, că armate numeroase, că închisorile, esiliurile, prigonirile, ar pute vre uă dată scăpa guvernele cari nu înțeleg misiunea lor, cari uită începutul de unde au esit, cari calcă legile fundamentale ale țerei, cari caută puterea lor în protecțiunea străinului inamic, și mijlocul lor de esistență în corupțiunea și înjosirea conștiințelor.

Asemeni ideie retecite au perdutu și voru perde multe guverne cari au orbirea d'a crede că, dacă au isbitutu un moment p'acastă cale, triumful lor este asigurat.

Istoria ne spune ce au devenitu Carol I, Ludovic XVI, Carol V, Ludovic Filip, Regele Neapoli, ducele Toscani, regele Greciei.

Care a fostu cauza căderii lor? Libertatea și justiția, sau apăsarea, abuzurile și corupțiunea?

Toți acești nefericiți regi au avut armate, și armatele n'au pututu a scăpa.

Armatele nu scapă guvernele cele rele.

Cel mai ilustru represintante alu armatei triumfătoare, Napoleon cel Mare a dis:

„Nu trebuie se judecăm în timpurile presinți dupe vécurile de barbă. Suntem trei-deci de milioane de omeni întruși prin lumina, prietate și comerț. Trei sau patru sute mie de militari ce pot face în „contra acestei mulțimi? Soldații însuși nu sunt de cât copii cetățienilor!”

Astă-felă, un guvern, mai cu sémă când este chiămat a organiza uă țară, trebuie se caute a se incongiura de omeni capabili și onesti, ne cerend alte condițiuni de cât uă superioritate recunoscută și uă moralitate necontestată.

Nu ne putem îndestulă inchipui căta trebuință avem de asemeni omeni, cari prin lumina lor, prin caracterul lor, se fie uă putere pentru guvern și un bine public pentru țară. Numai astă-felă, guvernul

se întărește și autoritatea dobândesce acela mare prestigiu și acea influință morale, atât de trebuincioase, și cari, totu de-una și pretutindenă, însoțescu inteligența și moralitatea.

A respecta legile fundamentale ale țerei, a rămănea credinciosu principiulăcare l'a înălțat la putere, a căuta tôte mijloccele unei bune administrațiuni într' uă severă justiția și într' uă deplină libertate, a pune tôte silințele pentru îndestularea intereselor națiunii și pentru realizarea reformelor care se-i dea înlesnirile d'a se lumina și d'a prospera, a fi totu de-una și în tôte unu esemplu de moralitate, de ideie generose, de simțiminte nobili, cari se înalte și se întărescu spiritul și inima națiunii întregi, ecă singurele condițiuni, ecă singurele mijlocce prin cari un guvern se pote întări cu siguranță și respunde cu demnitate la misiunea cea mare ce-i este incredințată de țară.

Radu Ionescu

London, 21 Iuliu. În ședința de ieri a camerei comunilor d. Horsman propuse adresa anunțată; vorbi cu entuziasm în favoarea restabilirii Poloniei, desaprobandu guvernul pentru că au făcutu sașu prè multu sașu prè pucinu și aduse aminte de nefolosința diplomației. De nu vomu areta că suntem gata a opune uă putere armată, disse elu, vomu împinge pe Francia, amica Poloniei și setosă de gloriă, la nise alianțe noue. D-nu Gladstone respunde, că guvernul mănținindu punctul de vedere practic, nu pote împărtași speranțele nesciure ale d-lui Horsman la uă restabilire a vechiei Poloniei. D-nu Hennessy făcu apelul la simpatiele Europei pentru Polonia; domn Kinglake aprobă politica urmată pină acum de guvern. Lordul Palmerston dișe: Restabilirea vechiei Poloniei ar necesita unu resbelu european, ar anula prin acăsta tratatele esistenți, care singure dau dreptu la uă intervenire în favoarea Poloniei, și ar espune Polonia necontestatulu dreptu de concistă alu Rusiei. Din nenorocire Russia se opune la unu armistițiu, fără de care negocierile nu potu aduce unu rezultat. Englitera va continua a se consilia cu Francia și cu Austria. Guvernul rögă Parlamentulu a avea încedore într' insulă. Domn Horsman retrage motiunea sa; guvernul depune pe biuroul camerei responsulu rusosel.

— Petersburg, 18 Iuliu. Diariulu francesu de la Petersburg anunță, că recrutarea pentru guvernemintele Wilna, Kowno, Grodno, Volhynia, Kiew și Podolia s'a amănat la anul 1864, adică Polonia este esclusă din acăsta recrutare, care va da astăfelu Rusiei 300,000 omeni.

— Paris, 22 Iuliu. Monitoriulu publică responsulu Rusiei la depeșia d-lui Drouin de Lhuys. Responsulu este identicu cu analiza notei adresate Engliterii. Persistă că puterile cele mari sunt, trebuie se fiă solidarie în facia acțiunii elementeră revoluționare a tuturor țerilor, cari astăzi sunt concentrate în Polonia și cari potu servi de basă caracterulu european alu cestiunii. Trebuie, dișe nota, se destepțăm atențiunea guvernulu francesu asupra împrejurării, că una din vetrele de căpetenie ale agitațiunii este la Paris. Emigrațiunea polonă, profitand de relațiunile sale sociale a organizat uă întinsă conspirație, destinată a amăgi opiniunea publică în Francia printr' uă sistemă de calomniă și a nutri turburările în rigatul Polonia, fie prin ajutoriu material, fie prin terorismul unu comitat secretu, fiă mai cu sémă prin imprăștierea convingerii unei interven-

țiuni străine active în favoarea celor mai assurde silințe ale insurecțiunii. Acăsta înțurire este sorgintea de căpetenie a agitării, care fără dinsa s'ar fi stinsu supu eficacitatea legilor și supu nepăsarea sașu resistența poporulu. Aci numai trebuie se se caute cauza morală a stării penibile a lucrurilor a căreă-a grabnică încetare o cere guvernulu francesu în numele păcii și alu omenirii. Ne place a crede, că guvernulu francesu nu va permite a se abusa de numele se în favoarea revoluțiunii în Polonia și în Europa.

— Posen, 23 Iuliu. Gazeta de la Posen crede, că proclamarea stării de asediu în șapte districte limitrofe de Posmania (Posen) precum și în districtele Kulm, Thoru, Graudenz și Strahburg în Prusia occidentală va fi uă necesitate absolută.

Leopolu, 22 Iuliu, 19 ore noptea. Generalu Wysoski a fostu arestitu astăzi dupe amiazi și se ține supu pază militată în casa prefecturei poliției. Ieri și astăzi s'au sevritu numeroase revisiuni (visite domiciliare?) și arestări. — (Noi nu dam credemintu acăstei scire.)

Craiovea, 22 Iuliu. Diariulu „Czas” de astăzi publică de la Rzeszow: — La 19 Iuliu s'a bătutu corpulu lui Wierzbiki lingă Stroza în contra Rușilor și a ramasu biruitoru.

Guvernulu austriacu a trimis agințiloru se diplomatice uă notă circulară spre a întimpina acsările care i s'a făcutu cu prilejul expedițiunii lui Wisoski în Volhynia. (Generalu Wysoski este comandantele colonelulu Mil-cowski.) Acela notă pörtă data de 16 Iuliu și deslușesce că neisbitirea expedițiunii, comandate de Wysoski, plecatu din teritoriulu Austriei, a datu prilejul de acsare în contra guvernulu imperialu și anume în contra autorităților galiciane. Acestora li s'a imputat d'a fi întrebunțat uă severitate esagerată la respirea bandelor armate și d'a fi informat pe supu mână pe Ruși de mișcările insurgințiloru. Guvernulu austriacu respunde la acăsta acsare, că păstrează neclintitu acea conduită, ce a prescis în depeșă sa de la 11 Fevruariu, că se sileșce totu d'una a pune în acord mănținerea ordinei pe teritoriulu se cu datoriile sale internaționale către Ruși, cu obligările omenirii și cu cruțarea simțimintelor poporațiunii galiciane. Aretarea că nise funcționari sau oficiari austriaci ar fi îngăditu formarea acestor bande, spre a le denuncia pe urmă Rușilor, a fostu dejă demințat în publicu. Guvernulu imperialu crede că demnitatea sa ilu popesece a lua în considerațiune nise asemenea calomni și desemnă numai perfidia unei asemenea conduite.

Madrid, 20 Iuliu. S'a luat măsuri preventive în contra scopulu d'a provoca turburări la Sevilla, Malaga, Valladolid și Granda.

Correspondința particulară a ROMANULUI.

8 Iuliu 1863. — Iași.

Ancă unu pasu către ziua cea de fericiore asemnată Iașilor: pânea s'a mai scumpitu în zilele ceste de pe urmă! ce va fi după câteva zile, când voru fi implinite cele trei luni ce ne despărțiau de fericiore?

Numai pre municipalii nostri nu-i vomu fi treba despre acăsta, după unu nou și teribilu votu de neîncredere ce li s'au datu dn către alegători.

Sunt câteva zile, cesti din urmă au fostu convocati la ospolul alu orașulu, spre a regula dări noue, care se înlocuesc decimele deslințate de Adunare. Alegătorii, înainte de ori ce desbatore au propus și subscriși o declarare prin care, reamintind protestulu lor în contra alegerilor membrilor de facia, și rezultatulu defavo-

rabile al anchetei rendiute de ministeriu în contra acolora, îi refusa ori ce participare cu dișii membri nelegali și neînțăriți, ca unii ce n'au de locu încederea orașulu și a alegătorilor. Mi se spune că asemenea energicu protestu în contra membrilor prevedători de învasiuni streine, au adusu definitivă demisionare motivată a d-lui Zamfirescu, membrele, pre carele alegătorii deapureră l'au stimat și nu l'au coprinsu în acsările lor temeinice contra majorității municipale. Acăsta majoritate, tare de ângeru, nu a crețutu nici de astă dată sosită ora în carea trebuie se se retragă; din contra, vorba merge ca ea ar fi propus d-lui ministru de interne aședarea cu de la sine putere de dări asupra comunei acsându pre comuna că nu voese se se adune nici se se impună însăși, spre a pute subveni la trebuințele târgulu.

Vorbind de municipalii nostri, e loculu se spunem că singura din tôte autoritățile remase în Iași, a strălucitu prin absența la esamenile școlerulu publice și solemnitatea distribuirei premiilor, de și, dișe-se, a fostu chiar și directu invitat de autoritățile scolare. Mare e interesulu reprezentanților orașulu nostru, pentru progresele școlerulu din elu! — Ce voiți? Esamenile de pe la școli, nu sunt licitațiuni de erale!

La aceste esamene au asistat cu multă și laudabilă asiduitate pre șantulu locoteninte de Mitropolitu Calinicu Miclescu, carele a împărțit în 7 Iuliu la școlari, la ocaziunea solemnității împărțirii premiilor scolare, unu considerabile număr de hune și frumoșe cărți. Școlarii multu timpu își voru aminti incuragiatoarele laude ale P. S. Sale.

Esamenile publice s'au ținutu de la 10 Iuniu la 3 Iuliu, în prezența comitetulu scolaru și a 4 membri es-trordinari aleși de comitetu, și anume: Venerabilele doctor A. Teodori, dr. Petru Cămpăanu, doc. în dreptu P. Rosetti, cumnatulu M. Sale Domnitorulu, și licențiatulu în matematici N. Culiano. Resultatele acestor esamene nu au fostu din tôte punctele de vedere satisfăcătoru, dar (după câtu resultă din discursulu rostitu în 7 Iuliu din partea comitetulu scolaru) reulu în școli nu este atât în partea învețiaturei cât în a educațiunii. Defectuositatea educațiunii, comitetulu, cu dreptu cuvintu, a aruncat'o în mare parte asupra părinților, cari sunt îndiferinți de sôrtea copiilor lor și și credu deplină tôte datoria părintesă din ziua când i-au adusu la școlă. Comitetulu scolaru a aretat tristulu adevăr, că din vr'o 2000 de părinți de familie, cari au copii în școlele publice din Iași, nu s'au aretat pe la acele școli nici 200 în decursulu anulu scolaru espirat spre a afla sciri relative la purtarea și învețiatura copiilor lor.

D. Ministru ad-interim la Culte, primul ministru de Culte pe care s'au învrednicit școlele din Iași a vedu, de la ziua Unirei, au asistat în 7 Iuliu la solemnitatea distribuirei premiilor și prin discursurile se de respunsu, au bine-voitu a promite vindecarea și îmbunătățirea reclamată de școlile din Iași. Va fi bine se încep vindecarea prin școlă (seminariulu centrale), care esto condusă în unu spiritu deplorabil și în care tôte lumea scie că nu se învață nemea. Se spune că în o clase superioriă de acolo, s'a dișu nu de mult, la o întrebare a unu inspectoru, că Roma este în Africa, se uă soburgu alu Constantinopolei! — Bieții școlari sunt atât de convinși ca cei mai mulți din dascalii lor nu i-au învețiatu nimica, încatu nici au cutedat se se supu la esaminarea comitetulu. Unia spunu că de acăsta esaminare neparțiale și severă s'a temutu și mulți domni profesori, cari...

Sunt vre doue zile de cându Iași au dus la ultima sa locuință pe uă dómă, descendente din familia ilustrulu nostru cronicaru Costin; sângele apă nu se face. Smaranda Costin, prin cea după urmă voință a sa a lăsatu moșia sa cea frumoșă și mare Stroesci (distr. Iași) se se împarță între locuitorii feranți dupe ea. Testatoarea a otăritu ca în una din casele ce avea pe acea moșia se se deschidă școlă, carea se fiă întreținută din veniturele moșiei. Lăudată și venerată în veci se fie țerina și numele acăstei sante și române femei!

Scirile ce ne vinu de la Piatra și Bacău sunt din cele mai durerose. Inundarea a adusu la sapă de lemnu pre mulțime de familii. Se evaluatează, până acum, perderile numai pentru Peatra, la peste 100,000 de galbeni. Numai o națiune întregă, numai unu D-deu pote usurpa asemenea nenorociri!

Iași au Statu vr'o dece zile lipsiți de ori și ce sciri de la capitale și din districte. Acăsta a provenitu de la rumperea comunicațiunilor prin reversarea Moldovei, Bistriței, Troțugulu, Siretulu etc. — Mai eri d'abia începură a ne veni foile de la 25 Iuniu. Acum priimirăm pre cele de la 5 Iuliu fără a fi priimitu pre cele de la 4 —

Despre nenorocitele evenimente din Basarabia noastră, despre ciocnirea dintre Poloni și romani, nemea nu se scie pe aice de pozitiv. Vorbe sunt d'ajunsu, dar nu merita a fi trecute aci, fiindu eu bună sémă tôte sciri false.

D. Dum. Radovici din Pitesci, socotindu-se atacat prin unu din No. diariulu Independința, a trimis încă de la 28 Iuniu uă adresă d-lui Redactorulu alu acelu diariu, ca întimpinare. Veșindu însă că nici pină astăzi nu s'a publicat uă acăsta întimpinare, ni se trimite următoria adresă din partea mai multor cetățieni din Pitesci spre a o publica în colonele foiei nostre. O publicăm spre a satisface cererea ce ni se face.

D-lui Redactoru alu diariulu Românulu.

Domnule!

În diariulu „Independința” No. 48 de la 22 ale corentei, unu domn cu numele de x y, formand revista din întru, esențialu articolu ce acopere cea d'antiu pagină a acăstei foi, abondințele se ilusium complicându-se, atinge mai multe cestiuni d'ua dată. Așa, într'altale reproduce și poziția în care se găsece justiția. Nu scim pozitiv, pote din erore, péna sea, descriind denumirile mai multor magistrați, revine și asupra districtelu nostru Argeșu. N'avem a reproșă în totalu argumentarea acăstu domn, necunosind istoricul tuturor persónelor espuse în tabloulu demonstrațiunii se, se pote că n'am fi făcutu nici unu comentariu dacă persóna d. D. Radovici nu era pusă în joc și în disgrațiă prin vocea diaristică, declarându-lu da judecatoru falitu.

Supersișii cetățieni, cunoscind de mai multu timp pe d. Radovici ca comerciantu onest în mijloculu nostru, conducindu-și afacurile se cu abilitate și esactitate, în câtu comersanțiu orașulu nostru convingându-se de capacitatea și integritatea sea, lu-au alesu și a fostu numit în funcțiunea de membru comercialu la acestu Tribunalu d'Argeșu în mai multe termene.

Indignați de expresiunile descrise în menționatul diariu, venim a declara că domn Radovici n'a fostu nici uă dată falitu, precum se denunță de d. x. y. și că d-lui s'a bucurat în totu d'anna d'o frumoșă reputațiune în mijloculu nostru, precum și astăzi ca judecatoru.

Prin acăsta, domnule Redactoru, pe de o parte în numele dreptăți ne grăbim a desmiji nise asemenea calomni, iar pe de alta se demonstrăm în fața opiniunii publice că d-nu autoru a comis uă erore nedemă în persóna d-lui Radovici; sperăm însă, și ne place a crede, că singuru domn autoru va rectifica-o fără nici uă altă intervenire.

Primiți, d-le Redactoru, încredințările esebitelor nostre considerațiuni.

(Urmăz semnăturile a 40 din cei d'antiu neguțatori și proprietari din Pitesci).

